

Messiaanse Gemeente Bracha te Apeldoorn

Bracha Bericht

nummer 31 ~ Sjevet 5782 ~ 11 januari 2022

Reageren of kopij inleveren? Mail naar info@mg-bracha.nl

Dit Bracha Bericht bevat:

- Medeling van de leiding
- Programma voor de komende maand
- Voor de kinderen
- Kennismaking met Otto en Nynke
- Samenvattingen van de onderwijzingen

Mededeling van de leiding

Ben en Coby hebben in korte tijd twee dierbaren verloren. Eerst is een goede vriendin en schoonmoeder overleden en dik een week later de moeder van Ben. We wensen Ben en Coby veel sterkte en God's nabijheid in het verwerken van dit verlies. Willen jullie Ben en Coby en de familie ook meenemen in jullie gebed?

Programma voor de komende maand

Voor een actueel overzicht, zie de website: <http://mg-bracha.nl/samenkomsten>

Datum	Parasja	Spreker	Leiding van dienst	Zangleiding
15 januari 2022	Besjalach	René Bakker	Steven	Trianka
22 januari 2022	Jitro	Henk Rijstenberg	n.n.b.	Pieter en Leny
29 januari 2022	Misjpatiem	geen dienst i.v.m. schoonmaak gebouw		
dinsdag 1 februari 2022	Studieavond, thema: Valse leer of troostvolle hoop? (deel 2 van 2), Debbie van Galen			
5 februari 2022	Troema	Jacob Keegstra	Ben van Wijhe	Dénise en Irma
12 februari 2022	Tetsavè	Anco van Molenbroek	Bert Heystek	Pieter en Leny
19 februari 2022	Ki Tisa	Ronnie v.d. Weerd	Jochanan	Trianka

Voor de kinderen

door Sjoukje

Shalom kinderen van Bracha,

Op dit moment is het nog wintervakantie. De meeste kinderen hebben zelfs 3 weken vakantie gehad. De wintervakantie is onderdeel van de wereldse kalender. Als volgelingen van Yeshua proberen wij zoveel mogelijk de kalender van onze Hemelse Vader heeft te volgen. Dat brengt ons bij het punt dat we niet van deze wereld zijn, maar in deze wereld leven. Wat houdt dat in, wel in de wereld zijn maar niet van de wereld. Yeshua zegt tegen de menigten en Zijn discipelen in Marcus 8 vers 34: Laat wie achter mij aan wil komen zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en mij volgen.

Je kruis opnemen betekent dan dat je bereid bent om te sterven aan jezelf, dit is een oproep om je volledig en totaal over te geven aan Yeshua, jezelf apart zetten in deze wereld. Apart zetten betekent dat je dan niet meedoet aan dingen waar bijvoorbeeld je familie, vrienden of klasgenoten nog wel aan meedoen maar die niet van Yeshua zijn. Door daar niet aan mee te doen kun je hier pijn of verdriet van krijgen. Je wordt misschien wel uitgesloten van een groep. Er wordt misschien wel over je gekletst waar je bij bent omdat je niet meedoet met de wereldse dingen. Dit is waar het om gaat als Yeshua zegt neem je kruis op. Afstand nemen van de wereldse dingen. Wat zijn nu wereldse dingen? Dat gaat meestal over gewoontes die je doet om bij de wereld te horen. Dit kan zijn dat je meedoet met gamen, bepaalde kleding wil dragen omdat dat in de mode is, meedoen met wereldse feesten, een idool hebben die je volgt op social media, etc. Ik daag je uit om voor jezelf eens na te gaan wat je weg zou kunnen doen!

Paulus schrijft daarover in 1 Thessalonicenzen 5 vers 2: onderzoek alles, maar behoud het goede!

Alles onderzoeken gaat over hoe wij ons leven invullen, waar we lid van zijn, waar we aan mee doen, wat we eten en drinken, wat we kijken, enzovoort. De weg die wij mogen bewandelen is de smalle weg. Dat is de weg die leidt naar de nauwe poort.

Ga binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan; maar de poort is nauw en de weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden. Mattheüs 7 vers 13 en 14.

De smalle weg is voor ons niet altijd de makkelijkste weg, maar wel de weg met de mooiste uitkomst namelijk: eeuwig leven samen met Yeshua.

Laten we elkaar helpen om op het smalle pad te blijven, zodat wij bij de weinigen mogen horen waarover Yeshua spreekt in Mattheüs 7. En als we elkaar helpen laten we dat dan op een respectvolle en liefdevolle manier doen zoals Yeshua ons het heeft voorgedaan.

Het rooster voor de sabbatschool is gewijzigd. Dat betekent voor jullie vanaf nu 1x per maand de sabbatschool en vooralsnog gaat dit om de 3e sabbat van de maand.

Kennismaking met Otto en Nynke

Wij, Otto (78) en Nynke (57), hebben elkaar leren kennen in 2011. In het begin van dat jaar kwam ik (Nynke) in Zwolle wonen met mijn 2 jongste kinderen (toen 15 en 12 jaar oud). Een moeilijke tijd ging daaraan vooraf. Na 6 maanden verhuisden we binnen Zwolle en werden we de burens van Otto. Hij woonde daar al langere tijd (ong. 8 jaar) in een begeleid-wonen locatie van het RIBW. Wel zelfstandig, maar met ondersteuning en begeleiding. Ook bij hem gaat daar een bewogen leven aan vooraf.

Otto is opgegroeid in een kostersgezin in Meppel, van de Geref.kerk (synodaal). Hij zegt zelf weleens dat het geloof in God hem met de paplepel is ingegoten, soms wel 3 preken op een zondag! ☺ Zijn vader overleed toen Otto 9 jaar oud was (o.a. oorlogstrauma) en vanaf die tijd hielp hij (en ook de andere 3 kinderen) zijn moeder met het kosterswerk. Soms tot laat in de nacht, zodat hij de volgende dag op school in slaap viel. Z'n vader had hem geleerd de klokken te luiden en dat heeft hij jarenlang gedaan.

Otto was erg sportief: gymnastiek, voetballen en als favoriet waterpolo. Hij trouwde en kreeg 3 kinderen. Een paar weken na de bevalling van hun 3e kind, ging het niet goed met zijn vrouw (bloedingen) en na ong. 5 weken strijden voor haar leven, is ze overleden op 28-jarige leeftijd. Daarna volgde een hele moeilijke tijd voor Otto, met ook veel vragen naar God over het 'waarom' van alles. Hij moest zichzelf weer terugvinden, alles verwerken en leren accepteren, hoe God Zijn weg gaat met hem.

Achteraf gezien, heeft hij Adonai nooit losgelaten, of, misschien beter gezegd, Adonai heeft hem nooit losgelaten, zegt hij zelf. HaShem gaf hem steeds weer kracht en moed om verder te gaan en Otto voelde zich altijd weer gedragen door de moeilijke tijden heen!

Na een aantal jaren trouwde hij opnieuw en kreeg nog 5 kinderen. Wat een zegen! Toen gebeurde er weer een 'ramp'. Otto kreeg een ongeluk op z'n werk, een zgn. bedrijfsongeval. Hij kreeg een zware kar (machine) op zich, waardoor zijn middenrif in elkaar gedrukt werd. Twee operaties volgden, zonder resultaat. Vijf jaar met pijn gelopen. Gelukkig kreeg hij toen een 3e operatie, waarna de pijnen weg waren! Dankbaar, wat een wonder! Toch kon hij voor de rest van zijn leven niet meer deelnemen aan het arbeidsproces, omdat het middenrif altijd een zwakke plek is gebleven.

Door al deze dingen heeft Otto veel spanning in zijn leven gehad en dat maakte dat hij bij hulpverlening terecht kwam. En uiteindelijk dus bij het RIBW kwam te wonen. Het wonen daar viel hem niet mee, Otto voelde zich niet op z'n plek en hield zich wat afzijdig van de andere bewoners, die toch wel heel anders waren. De contacten met zijn vrouw zijn door die jaren heen steeds minder geworden en Otto voelde de afstand steeds groter worden. Hij kreeg steeds meer het gevoel, alleen in het leven te staan. In die tijd en situatie leerde ik Otto kennen.

Ik (Nynke) kom uit een gezin met 5 kinderen. Mijn ouders en wij als kinderen, gingen naar de Geref. kerk (vrijgemaakt). In die kerk heb ik ook belijdenis van mijn geloof afgelegd, al was dat na veel strijd en moeite, omdat ik niet begreep (en begrijp) waarom ik ook 'ja' moest zeggen tegen regels van die kerk. Uiteindelijk toch gedaan, inwendig alleen 'ja' zeggend tegen mijn geloof in JAHWEH en mijn 'ja' om Hem te willen volgen.

In de jaren die volgden gewerkt als kleuterleidster in Ureterp en in 1989 getrouwd. We gingen in Nieuw-Lekkerland wonen en kregen 5 kinderen. Al die jaren bij de Geref. kerk gebleven, waar we een goede tijd hadden. In 2001 verhuisden we naar Nieuwleusen, waar ik heel blij mee was, omdat we dichterbij mijn ouders en familie kwamen wonen. Daar verschillende keren mede een Alpha-cursus geleid. Mooi om te doen, maar met alle voorbereiding en vragen die op je afkomen,

kreeg ik zelf ook steeds meer vragen. Ik verdiepte me in de leer van de kerken en las veel over Israel. Al lezende ontdekte ik wat ‘fout’ was in de kerken, zoals de leer van de doop, de vervangingstheologie, het werk van de Heilige Geest/Ruach HaKodesh, zicht op Israel. Mijn man en ik bezochten zo nu en dan andere gemeenten, maar uiteindelijk koos hij toch om Gereformeerd te blijven, terwijl ik me daar niet meer in kon vinden. Ik besloot om naar de VEZ in Zwolle te gaan, waar ik later ook gedoopt ben. Wat een bevrijding en wat een verschil!

Na veel jaren van problemen en hulpverlening in ons gezin, ben ik naar Zwolle gegaan. Eerst ‘voorlopig’ uit elkaar, maar toen werd voor mij duidelijk dat ik niet terug kon. Gescheiden, met 2 kinderen opnieuw beginnen. Gelukkig werkte ik toen al parttime aan een basisschool en zo konden we rondkomen met z’n drieën.

Toen ik Otto leerde kennen als buurman, kwam hij zo nu en dan op de koffie. Later maakten we wel eens een fietstochtje en ook ging hij later mee naar de VEZ. Leuk, gezellig, ook nog samen cursussen gevolgd bij de VEZ. Na 2 jaar ging ik in Dalfsen wonen (moest uit huis), maar we hielden nog wel contact. Otto is in die tijd gescheiden.

Wij ontdekten dat we toch wel goede maatjes waren en graag samen optrokken. We voelden steeds meer voor elkaar en wilden graag samen verder. In gebed hierover zagen we het als een cadeau van Adonai dat Hij ons bij elkaar had gebracht. We zijn in 2016 getrouwd.

Samen op zoek naar een gemeente, kwamen we bij het Leger des Heils. Goede tijd (2 jaar) maar we misten bepaalde dingen. We lazen het boek Wake Up. Onze ogen werden geopend voor het plan van de Eeuwige! Sabbath, de Feesten, de Verbonden, de Torah, enz. , wat een verdieping vonden we. We gingen kijken naar diensten van Shamar en video’s van 119-ministries en andere sprekers. En nu, sinds september 2020 naar Bracha. Fijn, we zijn blij met jullie, de gemeente. Samen zijn we onderweg met Hem en met elkaar, zoekende naar Zijn Waarheid.

Samenvattingen van de onderwijzingen

(wie nieuwsgierig is geworden naar de totale boodschap of die nog een keer wil horen kan haar vinden op ons [YouTube-kanaal](#))

4 december 2021 Parasja Mikeets, Genesis 41:53 t/m57, 42:1 t/m 8, 43:8 t/m 10, Jesaja 19:16 t/m 25, Johannes 10:22 t/m 30, Jacob Keegstra

Als we de lijn van de parasja naar het NT doortrekken staat bij Chanoeka Johannes 10 centraal: het inwijdingsfeest van de tempel in de winter. De Joden vragen Jesjoea om het hen vrijuit te zeggen als Hij de Messias is. Evenals de kinderen die “Hosanna, de Zoon van David” roepen hebben zij dus een Messiasverwachting. Maar Jesjoea vertelt, dat hij eerst een ander beeld van de Messias moet vervullen, n.l. als knecht lijden en sterven voor het volk. Dat kwam niet in hen op. Ze verwachtten, dat Hij de Romeinen eruit zou werken en op de troon van David zou plaatsnemen. Jesjoea geeft echter hier en in het hele evangelie aan, dat wie Hem wil volgen zijn kruis moet dragen als Hij, en Hem volgen. Dat is het aanhakingspunt voor dit feest. Chanoeka is geen door God ingesteld feest. Dat zijn de feesten van Pesach tot Sukkot, en zij geven structuur aan het jaar. Chanoeka is ontstaan, toen na drie jaar van overheersing door Antiochus Epiphanes IV (uitgenodigd door de aristocratie, die offers en feesten deed stoppen, de menorah uitdoofde, een beeld van Zeus in de tempel plaatste en een varken offerde), bevrijding kwam, en de tempel her ingewijd werd. Er was geen heilige olie, maar het laatste flesje met inhoud voor één dag brandde acht dagen tot de nieuwe heilige olie bereid was. Sindsdien vierde men dit wonder jaarlijks. Jochanan Maccabeus noemt het zelf het loofhuttenfeest van de wintermaand (een tot de winter uitgesteld Loofhuttenfeest dus, omdat het eerder niet gevierd kon worden). Jesjoea staat op

de laatste dag van het Loofhuttenfeest, wanneer het water geschept wordt uit de bron, en roept: “Wie dorst heeft, kome tot Mij...”. En de volgende dag, als de lampen gedoofd worden, zegt Hij: “Ik ben het Licht der wereld”. Loofhuttenfeest en Chanoeka hebben alles met elkaar te maken. De Joden lazen bij Chanoeka precies de parasja waarin Jozef zich bekend maakte aan zijn broers. Jozef was de geliefde zoon van zijn vader. Jesjoea ook. Jakob geeft Jozef een purperen (koninklijke) mantel en Jozef krijgt tweemaal een droom, dat de broers voor hem zullen buigen. Dit geeft jaloezie, en als hun tijd gekomen is, slaan ze toe. Juda verkoopt Jozef. Op Gods tijd krijgt farao twee dromen. Jozef wordt uit de gevangenis gehaald en onderkoning gemaakt. Jozef maakt zich eerst niet aan zijn broers bekend, omdat de tijd niet rijp was. Ze hadden nog overvloed. Laten wij ons, nu we nog overvloed hebben, indrinken met het Woord van God. Na zeven goede jaren stuurt farao de Egyptenaren tijdens de zeven slechte jaren naar “de redder der wereld”. Als Jesjoea voor het eerst in de tempel komt, profeteren twee bejaarden drie dingen: Hij zal zijn: 1. Een Licht voor de volkeren, 2. Heerlijkheid voor Zijn volk Israël, 3. Verlossing te Jeruzalem. Wat Mozes eeuwen geleden schreef was profetisch van diepgang... De les van Chanoeka is, dat Jesjoea eerst Messias ben Jozef is en dan Messias ben David. Als de broers na twee jaar bij Jozef komen, zegt hij, dat ze zijn aangezicht pas zullen zien, als ze Benjamin meebrengen. Jozef herkende hen, de broers herkennen hem niet. Wij hebben Jesjoea ook niet herkend als Joods... Jozef onthult zijn identiteit de tweede maal, wanneer ze er allemaal zijn: Benjamin als echte broer én de andere tien, zoons van Lea. Wij hebben het voorrecht, dat we mogen zorgen, dat de verloren stammen terugkeren naar hun eigen land. Pas dan gaat Jesjoea Zich openbaren. In de profetische lezing in Ezechiël 37 zien we het gerealiseerde gedeelte na de Sjoa, en het nog te gebeuren “bidden tot de Geest om in de nog dode lichamen te komen”. Direct erna wordt de staf van Jozef en Juda één, en zal er geen jaloezie meer zijn tussen de twee en tien stammen. Jakob noemt voorbeelden van wat er al plaatsvindt m.b.t. Arabische gelovigen en Israël. De andere kant van Chanoeka is de uitdagingskant. Antioches kwam op uitnodiging van de Joodse leiders in Jeruzalem. Bij Poerim werd het hele jodendom bedreigd. Nu, met Chanoeka, wordt de Joodse identiteit bedreigd. Wat Daniël profeteerde, is letterlijk uitgekomen. Maar God verhoedt, dat Sion en de identiteit van Israël weggaan, zie ook Zacharia 9:13b. Ook in de tijd van Jesjoea wilden aristocraten de Griekse godsdienst invoeren. Hetzelfde gebeurde in WO II. Het gaat steeds om een strijd tussen het bijbelse en wereldse denken. Het beeld van Zeus komt ook in de toekomst terug, zie Thessalonicenzen. Jesjoea is gekomen als Licht voor de volkeren, Heerlijkheid voor Zijn volk Israël en Verlossing te Jeruzalem. Laten we bidden, dat Israël gaat zien, dat Jesjoea niet komt als Jesjoea ben Jozef, maar als Jesjoea ben David. Dan komt er vrede op de hele aarde.

11 december 2021 Parasja Wajigasj, Genesis 45:28, 46:28 t/m 30, 47: 1t/m 3, Lukas 2:22 t/m 32, Jan-Willem van den Bosch

Soms moet je in het leven lang wachten. In de Bijbel vinden we daarvan voorbeelden: Jakob, Simeon, Abraham, Mozes, David, Jozef... Dat is precies één van de kernzaken die de Bijbel wil leren: geloof. Geloof wordt getest (Hebr. 11). Soms moet je jaren je geloof trainen vast te houden, zodat het sterk gaat worden. Veel mensen denken halverwege, dat er niets van terecht komt en geven het op. Helaas gaat dan hun kans voorbij en het gebeurt niet. God vraagt altijd geloof, ook als we het niet zien. Jakob moest zijn leven lang wachten om Jozef terug te zien, en het gebeurt net voor zijn dood. Dat Jakob Jozef terugzag, heeft alles te maken met de vervulling van de woorden van God. Jakob wist, dat God een plan had, en heeft vast in gebed gestreden voor de vervulling van Jozefs dromen. Dat kon alleen als Jozef koning werd. In Genesis 45:27 staat, dat Jakob bijna de moed heeft opgegeven, maar wanneer hij de wagens van Jozef ziet, leeft zijn geest op. Er was dus een geest van neerslachtigheid over hem gekomen. Nu kwam er geloof en hoop in zijn hart. Wij kunnen soms ook de moed verliezen. God kan een teken sturen, dat onze geest opleeft, zoals bij Jakob. Bij Simeon was het ook zo iets. De Geest had hem gezegd, dat hij niet zou

sterven alvorens hij de Messias had gezien. Hij bleef vertrouwen tot bijna zijn laatste dag. Waarom is het zo belangrijk? Het gaat om de betrouwbaarheid van God. Anders was er geen hoop voor het volk. Het was een profetisch moment: Hij zag de Verlossing van Israël met eigen ogen. We kunnen eruit opmaken, dat God tot Zijn kinderen spreekt door de Heilige Geest, door visioenen en door dromen. Denk aan Jozefs dromen. God heeft voor onze levens een bestemming/roeping. Hij wil ons het doel openbaren. Wat is uw droom voor uw leven? Wat heeft de Heer op uw hart gelegd? Wat moet God nog doen? Leg het bij de Heer neer. God wil het bekend maken. Dan moet u het in geloof najagen, verwachten. Anders bent u slechts uw dagen aan het volmaken. Toen Jakob en Simeon de vervulling van de belofte zagen, beseften ze, dat God doorgaat en de zegen blijft, ook na hun heengaan. Jozef is in het OT het uitgesproken voorbeeld van Jesjoea. Jakob was bang het beloofde land te verlaten om naar Egypte te gaan, maar God spreekt hem aan en belooft zijn nageslacht weer terug te brengen. Mooi, hoe God ons bij de hand neemt! Simeon was rechtvaardig en godvrezend. Hij leefde zijn leven in ontzag voor God. Zijn problemen werden klein, omdat God groot is. Als je een openbaring krijgt hoe groot God is, slinken je problemen. Simeon wist, dat zijn leven niet van hemzelf was, hield het Woord van God vast, en verwachtte de vertroosting van Israël. Ik hoop, dat wij zo ook verwachten. Driemaal staat er, dat de Heilige Geest: 1. op Simeon was, 2. hem een openbaring gaf, en 3. hem naar de tempel dreef. Dat is prachtig, ook voor ons: De Geest rust op ons, neemt ons aan de hand, en geeft ons openbaring over ons leven. Simeon heeft de zaligheid gezien die God bereid heeft voor de ogen van alle volken. De volken kunnen het zien, als ze willen. Het is een licht om de heidenen te verlichten, en Israël te verheerlijken. Israël krijgt de erepositie, en vanuit Israël zal het alle volken bestralen. Dit staat nog te gebeuren. Hoeveel geduld hebben wij om dit te zien uitkomen? Wij verwachten de Messias Die gaat komen. God gaat het waarmaken als je er geloof voor hebt.

14 december 2021, studievond De leer van de opname – een gevaarlijke misleiding (deel 2 van 2), Fulp van der Velden.

Als u dit onderwijs gemist hebt, kunt u het alsnog beluisteren op ons You Tube kanaal.

18 december 2021 Parasja Wajechi, Genesis 41:53 t/m 57, 42:1 t/m 5, 46: 1 t/m 7, 31 t/m 47, 47:4, 13 t/m 27, Johannes 6: 22 t/m 42, Ben van Wijhe

Thema: “The great reset” blijkt – na studie – “The small reset”. Jozef (Genesis 47:13-27) houdt het volk in leven, maar hij vraagt in de zeven vette jaren eerst een-vijfde deel van hun oogst, en in de zeven magere jaren verkoopt hij aan hen hun eigen verzamelde graan. Eerst vraagt hij hun geld, als dat op is hun vee (middel van bestaan), dan hun land, en tenslotte henzelf als slaaf van farao. U begrijpt het al, dit is Klaus Schwab: “You will own nothing and will be happy”. Wat gebeurt hier?: 1. Voor Israël (Jakobs familie, Gods volk en de gelovigen); 2. Vanuit Egypte gezien (de wereld, de ongelovigen, voor ons); 3. Wat moet onze houding zijn in dit alles? We zien wereldwijde problematiek (honger in alle landen en allen komen kopen, waarschijnlijk langdurige droogte, Egypte was een leidende natie, in de zeven jaren van hongersnood ontstonden gebrek en tekorten). Is dit misschien een verwijzing naar de laatste zeven (magere) jaren? Denk ook aan het derde paard in Openbaring. Farao had twee dromen. Bij tweemaal is het iets, dat vaststaat bij de Heer. Punt 1: De verklaring vanuit Israël: Er was grote honger in alle landen, maar in Egypte was brood. Op belangrijke plaatsen staat het Hebreeuwse woord voor brood, en niet graan. Brood is leven. Voor brood moest men bij Jozef zijn, een perfect beeld van de Messias (Johannes 6:51). Jesjoea voorziet in vers 54: Wie Zijn lichaam eet en bloed drinkt, heeft eeuwig leven en zal opstaan. Hoeveel kost ons dat? De broers van Jozef krijgen hun geld terug, en Jozef onderhield hen gratis met voedsel. Het evangelie is gratis. Jesjoea heeft met zijn lichaam betaald (Jesaja 55:1,2). Kost het ons niets? Nee, het kost ons álles (Matteüs 10:27-39, Markus 10:29,30). Wij hebben de great reset al gehad door Jesjoea aan te nemen en te volgen. Niet gedwongen, we

hebben die keus zelf gemaakt. Er zijn meer analogieën. Nog drie: Jakob trekt uit het beloofde land naar Egypte, en de Heer belooft dat Hij zijn nageslacht terugbrengt (verwijzing naar de eerste exodus). Zo ook voor ons: Het is goed de wereld in te gaan, invloed te hebben, maar het is niet ons thuis. Er komt een tweede, greater exodus. Genesis 46:4: Jozef zorgt ervoor, dat ze apart wonen en er geen vermenging met de Egyptenaren komt. De gelovigen zijn in, maar niet ván de wereld. De wereld moet ons ook niet. Paulus schrijft, dat wij een geur van Christus verspreiden, maar Egypte ruikt de geur van vee. De broers zeggen, dat ze als vreemdelingen/te gast gekomen zijn. Zo ook wij, ons vaderland is elders. De broers stellen zich hoffelijk op. Ze noemen zichzelf, met het Hebreeuwse woord: slaven. Het zou ook voor ons moeten gelden, dat we als vreemdelingen zijn. Teksten: 1 Kronieken 29:15, Leviticus 25: 23, Efeziërs 2:19, Hebreeën 13:14. Genesis 47:27 vermeldt, dat Israël in Gosen vruchtbaar, talrijk en rijk werd. (Terwijl ze in Kanaän in tenten woonden). Daardoor voelden de Egyptenaren zich bedreigd. Dit speelt nu ook op macroniveau bij landen, én op microniveau tussen mensen. Geestelijk waren ze verblind door de luxe, en kostte het hun relatie met God. Daarbij vermengden ze zich toch met de Egyptenaren en dienden ze hun afgoden. Jozef was voor de Israëlieten een messias, maar ook voor de Egyptenaren. Punt 2: De Egyptenaren vonden het logisch ervoor te moeten betalen. Jesjoea kwam als de Messias voor Israël, maar de leiders van het volk namen Hem niet aan (Johannes 5:43). In de Bijbel zien we vaker het beeld van de messias en de antimessias door elkaar lopen, b.v. in Daniël 6, Zacharia 1, Openbaring 6. De benaming “farao” bevestigt het duale. In het Hebreeuws: Par O, betekent het “sterk, groot huis” = de Heere God, in het Grieks: Far, “naakt”= satan. In vers 25 blijken de Egyptenaren heel tevreden met hun toestand als slaven. Ze vragen om zaad, en krijgen dat. Van de oogst betalen ze 20 % belasting, en 80% mogen ze besteden om te kunnen zaaien en eten. Vervolgens lezen we over deportatie. Het volk wordt overgebracht naar andere grond, zodat ze vervreemden van hun eigen land, en ook van het platteland naar steden met een bewaakte poort. Vers 22 vermeldt, dat de tovenaars, waarzeggers en afgodenpriesters een vaste toelage van faraο krijgen en hun grond behouden. Het kwaad wordt gesubsidieerd en in stand gehouden, en het volk moet betalen. Ik geloof, dat in de eindtijd er een reset zal zijn in context met honger en allerlei tekorten, en dat er een messias zal opstaan die met een oplossing komt, en dat zal ons veel kosten. Het zal leiden tot confrontatie, slavernij, en een nieuwe exodus later. De vraag is: Wie woont in Egypte? Punt 3: Wat moet onze houding zijn? Misschien wilt u dit niet en verzet u zich tegen het plan van de Heer. De broers van Jozef haatten hem om zijn dromen, bedachten een plan tegen hem en verkochten hem als slaaf. Maar het plan van de Heer gaat dóór overeenkomstig de droom. Jesjoea gaf een eerste openbaring over Zijn lijden en sterven. Petrus zei: Nooit. Jesjoea bestrafte hem: “Ga weg, satan”. Luisteren wij naar de stem van de Heer? Zeggen we: Heer, wat bent U aan het doen: dreiging van oorlog, dreiging van voedseltekorten, toenemende wetteloosheid, onrecht, beperken of ontnemen van persoonlijke vrijheden...? Misschien bereidt de Heer ons voor op een tweede exodus. Alles achterlaten en uittrekken naar het beloofde land. Het is gemakkelijker als we arm zijn dan wanneer we veel bezitten. Denk aan de vrouw van Lot. Jozefs houding werd niet bepaald door zijn omstandigheden. Hij blijft positief en getrouw aan God als slaaf, bij verleiding, en in de gevangenis. Dat is de houding die de Heer van ons vraagt, en die Jozef ons heeft voorgeleefd. Moge dat onze houding zijn.